ringsværdier en kunstig Sammensætning kan yde.

Bogen, som er udkommen paa Hagerups Forlag, tæller 600 Sider med Illustrationer, er skrevet naturligt og letfatteligt i en kort og knap Form, som befrier fra alle Misforstaaelser. I sin Fortale meddeler Forfatteren, at hun ogsaa har øst sine Studier af fremmede Forfattere, hvis Retter hun dog under sine egne Iagttagelser har lavet om efter danske Forhold. De tyske, franske og danske kgl. Køkkener, som Fruen personligt har besøgt, mener hun at skylde stor Tak. Fru Nimb begynder med at sige, hvorledes et Køkken bør være, og hvilke Genstande det er nødvendigt, at der findes deri, og vi stakkels dagligdags Husmødre bliver rigtignok lidt hede om Ørerne ved at se, hvorledes det burde være, men trøster os da med. at Fru Nimb taler om Mønsterkøkkener i stor Stil.

Hvor mange kunstige og kostbare Retter, der end findes i dette udmærkede Værk, saa er der dog ogsaa talrige billige Retter, som almindelige Husmødre ved Fru Nimbs Opskrift er i Stand til at servere i tarvelige Huse Tegninger ikke alene af de Knive og Jern, der skal bruges, men ogsaa af de Dyr og Fugle, som kan spises, letter i høj Grad et Selvstudium efter Bogen. Tillige er nøjagtig meddelt, i hvilke Aarstider man skal lave de forskellige Retter.

Første Afsnit: Supper indeholder alene 103 forskellige Slags, og i det hele taget findes der 953 forskellige Anvisninger. At et saadant Arbejde har gjort og gør umaadelig Nytte paa Madlavningens Omraade, er naturligt, men det vil især bringe os tll at forstaa, at til at kunne lave Mad, dertil hører ikke alene en medfødt Begavelse, men megen Tænksomhed og en lang praktisk Erfaring.

Fru Nimb er nu igen rask og kan være i sin Gerning, og underviser selv sine Elever baade i teoretisk og praktisk Madlavning.

J. M.

Endelig.

„Elegant paaklædt" siger Avisen om Kvindevalgretsforeningens Formand. Endelig er der da et anerkendende Ord fra Højre. Hvor smigrende maa det ikke være, naar de ældre Højremænd i Landstinget nægter Kvinderne Borgerrettigheder, der svarer til deres Borgerpligter, da fra det yngste Højre at høre et anerkendende Ord om sin Paaklædning. Og saa vover fattigklædte Arbejdersker at drage de elegante Damers Eneberettigelse til at *kunne* noget i Tvivl. Taabelighed! Har *de* mon formaaet at aflokke Højre anerkendende Ord. Forstaar den fattige Fugl da aldrig, at den maa være kønt beskeden, naar den rige Fugl kommer brusende, og takke til, at den kan komme i elegante Damers Selskab. Og forstaar den fattige Arbejderske ikke, at dette at kunne vaske, væve, strikke, rulle Cigarer o. s. v. og derved fortjene sig en ussel Løn, der hverken giver til Slæb, Diamanter eller Udenlandsrejser, -- næppe til det tørre Brød, ikke paa nogen Maade berettiger hende til at stille Krav om bedre Livsvilkaar, om Ligeberettigelse med Manden. Dette er man først berettiget til, naar man har en indbringende Stilling, og kan klæde sig elegant, komme til Selskab hos Etatsraader og ligge paa Landet om Sommeren. Naar man maa arbejde 10 à 12 Timer om Dagen, saa vel i den hede Sommervarme som i 10 Graders Frost, bør man være pænt beskeden og lægge alt i de elegante Damers Hænder.

„Hvad-vi-kan"nerne skal da nok bringe alt i Orden. *S.*

En Henstilling.

Paa „Kvindevalgretsforeningen"s Møde den 9. ds. gjorde Fru *Erna Juel-Hansen* den Henstilling. om det ikke var bedst for Kvindesagen, naar Kvinderne intet særligt Organ havde. Hvad skulde Kvinderne med „et Blad for sig"? spurgte hun, „er ikke de Blade, der udkommer, for alle, baade Mænd og Kvinder?"

Ved disse Ord har Fru E. J.-H. løst min længe bundne Tanke, nemlig følgende:

Hvad skal Kvinderne med en *særlig Kvindevalgretsforening?* Kvindens Valgret har jo begge de ældre bestaaende Foreninger sat paa sit Program. Inden Kvindevalgretsforeningen stiftedes, havde begge de ældre Foreninger, „Dansk Kvindesamfund" og „Kvindelig Fremskridtsforening" vist, baade i Ord og Gerning, at de er rede til at støtte Virksomheden i og udenfor Rigsdagen for at skaffe Kvinden Valgret.

Naar jeg alligevel ikke tidligere har udtalt mig for Opløsningen af den særlige „Kvindevalgretsforening", var det fordi jeg haabede, at en Forening, som *særlig* satte Valgretten paa sit Program, og **i god Forstaaelse** med de to ældre Foreninger virkede for det fælles Maal, -- dog maaske snarere vilde gavne end skade Sagen.

Men, dersom mindre vel overvejede Udtalelser fra en af „Kvindevalgretsforeningen"s Ledere kan bringe *Ufred* og *Splittelse* ind imellem de hidtil samarbejdende Kvindesagsforeninger, da bør „Kvindevalgretsforeningen" jo før des heller forsvinde, og det i selve Kvindesagens Interesse.

Et Medlem
af alle tre Kvindesagsforeninger.

Juletræ.

Der er ikke mange kvindelige Arbejdere, der i højere Grad end Syerskerne har Folkets Sympathi Derfor vil sikkert ogsaa den lille Fest med Juletræ, de vil afholde, vinde fortjent Interesse. Det er ikke alene Børnene, der glædes ved det dejlige Juletræ og deo gode Mad, men ogsaa de flittige Syersker glæder sig lang Tid i Forvejen ved at lave nyttige Genstande og kønne Smaating til Foreningens Smaabørn.

De kvindelige Herreskrædderes Fagforening er vel kendt for sine smukke Julefester paa Østergade 15, hvor den atter ifjor ikke alene kunde byde Medlemmernes Børn en glad Aften, men ogsaa give de smaa Gæster, 125 glade Børn, ret nyttige Foræringer. Festen i Aar vil blive afholdt den 29. December.

At dette ikke gøres uden Penge og ikke uden mange Penge, det véd enhver, og ethvert lille Bidrag vil blive modtaget med Tak.

Kvindebladet vil med glæde tage imod de Bidrag, vore elskværdige Læserinder og Læsere vil tilsende os. Fagforeningens Formand, Fru Elna Larsen, Turesensgade 27 A, 2. Sal, og Kassereren, Frk. Karen Jensen, Birkegade 9 A, 2. Sal, modtager ligeledes Bidrag.

Fra vor Brevkasse.

I „Politiken" har jeg læst Fru Juel-Hansens Tale ved Kvindevalgretsforeningens Møde, hvor hun gjorde Grin med Mændene, med sig selv, med Kvindesagen og med dennes Organ, og tog Bifald paa det altsammen, endog paa sin Uvidenhed, da hun fortalte al Verden, at hun ikke vidste, hvad „Hvad vi vil" vil. Jeg har ikke af noget Referat set, at nogen af dem, der — ogsaa under Forsamlingens Bifald — gendrev Fruens Udfald mod vort Organ, forløste hende fra denne Uvidenhed, og da det er Synd, at hun skal gaa og trækkes længere med den end højst nødvendigt og muligvis prostituere sig oftere med den, beder jeg om Tilladelse til at hjælpe paa hende. Det kan endda gøres med faa Ord.

Kvindebladet „Hvad vi vil" *vil virke det bedste, det kan, for Kvindens borgerlige Ligestillelse med Manden.*

Hvis nu Ekspeditionen vilde være saa venlig at tilstille Fru Juel-Hansen et Eksemplar af det Numer, hvori denne Meddelelse forhaabentlig finder Optagelse, for min Regning, saa véd jeg da, at vi har gjort vort til hendes Belæring og Beskærmelse mod lignende Blottelse i Fremtiden.

Skønt det vist nok er ganske ugrundet, naar Fruen mener, at andre i denne Henseende er lige saa uvidende som hun, vil jeg dog med det samme henstille, om det ikke kunde være rigtigt at anføre Bladets ovenfor angivne Hovedformaal i hvert Nr. Det kunde da i alle Tilfælde aldrig gøre Skade.

—berg, den 19. Novbr. 1893. *M. L.*

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af **Ida Boy-Ed.**

„Det er netop," afbrød han hende, „netop disse taabelige fastgroede Indbildninger, som jeg vil og maa bekæmpe. De maa høre op med det Liv, De her fører, Mariane; for Deres egen Skyld, for Deres Barns Skyld maa de vende tilbage til Selskabslivet."

„For endnu en Gang," udbrød Mariane lidenskabeligt, „at lide alle de skændige Ydmygelser! Og lade mit Barn blive Vidne dertil! Aldrig!"

„Men hvem siger da, at den gamle Bagtalelse ikke er forstummet?"

„Hvem der siger det?" vedblev Mariane med stigende Heftighed, „hvem der siger det? Ved De da ikke, at Bagtalelse er udødelig, at Løgnen besidder en Levedygtighed, som er en sand Vellyst for de fleste Mennesker. — — Mon de ellers vilde øve den, disse grusomme Tunger? Kender De det ikke altsammen? Jeg er Offer for en ond Skæbne, og jeg kan sørge, jamre derover, kæmpe derimod kan jeg ikke. Tyven, som stjæler fra mig, kan jeg lade sætte i Fængsel, Morderen hænger man eller hugger Hovedet af, men imod den Tyv, der stjæler ens gode Rygte, imod det Mord, som bliver begaaet ved fejg Bagtalelse, beskytter ingen som helst Lov mig! Var jeg en aandrig Kvinde, en stærk Kvinde, da kunde jeg maaske trodse dette jammerlige Samfund, men nu er jeg kun en stakkels Skabning med et